

Hieronder wat voorwerk voor de dispuutsbijeenkomst van 16 mei 2011 die gewijd zou worden aan bespreking van hoofdstuk 9 Metafysica uit het boek Aristoteles van J.R. Ackrill.

Eerst notities van Otto (verstuurd na de vorige bijeenkomst en daarna nog wat verder uitgewerkt).

Daaronder kanttekeningen van Eite (in blauw) bij de eerder toegestuurde versie. En daartussen nog een kanttekening van Nico (in rood) die ook een voorzet was voor de bijeenkomst in juni, wanneer we de Aristoteliaanse Fysica (en daarin met name de visies op 'tijd') gaan bespreken olv Nico.

Otto:

Ik ga bij het hoofdstuk van Ackrill mijn onderstaande notities toetsen:

Aristotelian Metaphysics (AM)

Ousia (Greek for being, Latin: substantia) is a combination of form (kind of) and matter (made of), bearing essential and accidental properties (synchronic), involved in the dynamics of potentialities and realizations (diachronic).

The being of beings is (has as predicates (properties)):

- basic (ontologically (one or more?), made of (substrative or ..?))
  - independent (cf mathematical dependencies)
  - durable (cf biological or physical undurabilities)
  - subject of predication (bearer of properties) [predicable of anything/all?]
  - subject of change
  - typified by (kinds of) objects (particular, universal)
  - typified by (kind of) stuff [pre-socratics]
  - typified by (kinds of) perceptions
  - typified by (kinds of) productions (made by)
  - typified by (kinds of) goals (made for, functions)
  - potential and/or real (realized)
-
- (in)perceptible
  - (un)knowable
  - verb-noun-adjective
  - (..)

Which predicates (properties) of being/substance are accidental and which essential?

Are the properties [nominally and/of realistically] different from being/substance?

Related to the assigned predicates/properties, is the being of beings (substance of substances) one, two or many?

➤ the [essence of the] being of beings is [..]

tension Categories (primary substance: this man [a particular instance of a kind], secondary substance: man, 'kind of') and Metaphysics (primacy/priority of form ('kind of'))?

form [of this concrete particularium – e.g. this specific character of this specific man] different from universalia ('kind of' in general, e.g. the concept 'character of man')

matter without form is ...

form without matter is ...

primary substance as 'this particular form-matter' ('product-form-matter-function')

particular: a concrete, primary substance [a particular is not predicable of anything else]

universal: a derived, secondary substance [an universal is predicable of a sample of beings]

Plato: only universals are real

Aristotle: only particulars are real (nominalist interpretation of universals as immanent in particulars)

alternative: both are real in their own realm

what is predicable of anything?

what is predicable of all (the whole)?

could an universal be described as 'abstract particular'?

Encapsulated (immanent) essences (essential properties):

The essence of anorganic bodies (like atoms and molecules) is [...] (AP)

The essence of organisms is reproduction (AL)

The essence of humans is contemplation (AE)

The essence of substance (being qua being) is [...] (AM)

Only substances have a primary definition and (immanent) essence.

Are there beings without (immanent) essence(s)?

{ Regarding the principles of reproduction: already some of the most basic Cellular Automata show reproduction of patterns. Simplicity makes sense, literally. }

Substance - what is / determines the coherency / connectivity / consistency / continuity / (inter)dependency and the dynamics of reality as an intertwined whole [or of the being of beings, or of the concept of being] ?

To be distinguished from the coherency / connectivity / consistency / continuity / (inter)dependency and the dynamics of an eventivity – e.g. water potentially frozen but actually fluid – which again is different from an organism potentially being mature but actually being immature.

What would be the 'substance' of thought? What made-by made-of kind-of made-for is thought? Are there eventivities that could be characterized as the 'atomic components of thought'? What kind of eventivities would be involved at the basic level(s) of thought? Is there one basic level or are there different, irreducible levels of thought (e.g. are the neurological and semantical levels irreducibly different)? What are its principles of organization on different levels?

Does it make sense to distinguish perceptible, knowable, dependent and changing substances from (an) imperceptible, unknowable, independent and unchangeable substance(s)?

Hopelijk tot de 16e mei!
met vriendelijke groet,
Otto

Hallo dispuutgenoten,

[Een eerste reactie voor de 16de op de notities van Otto](#);

steeds in aansluiting op de formulering van Otto en [\[in het blauw\]](#) dus. [Eite](#)

Aristotelian Metaphysics (AM)

Ousia (Greek for being, Latin: substantia) is a combination of form (kind of) and matter (made of) bearing essential and accidental properties involved in the dynamics of potentialities and realizations.

Dit lijkt me vanuit Otto gezien een hermeneutische kwestie: Ari formuleert in zijn metafysica Ousia als combinatie van form en matter; vorm en inhoud. Let wel: we kunnen ons nu afvragen of Ari dit inderdaad onder Ousia verstaat en of dit nu echt Ousia is, of we nu het 'zijn' van iets ook echt hebben omschreven.

Dat eerste is een heel andere vraag dan dat tweede.

The being of beings is (has as predicates (properties)):

- basic (ontologically (one or more?), made of (substrative or ..?))
- independent and durable
- subject of predication (bearer of properties) [predicable of anything/all?]
- subject of change
- typified by (kinds of) objects (particular, universal)
- typified by (kind of) stuff [pre-socratics]
- typified by (kinds of) perceptions
- typified by (kinds of) goals
- potential and/or real (realized)
- (..)

Which predicates are accidental and which essential?

> the essence of the being of beings is [..]

Ook hier geldt: hermeneutisch of filosofisch-inhoudelijk?

Dit zijn toch de eigenschappen die Ari in zijn Metafysica aan het Zijn der zijnden heeft toegeschreven? Dat laat zich eventueel controleren, maar dat vergt een grote studie.

En dan, tamelijk los daarvan: 'klopt' dit? Heeft Ari (of de Ari-interpret) gelijk? IS het Zijn van de zijnden al deze dingen? Of: heeft het Zijn van de zijnden al deze eigenschappen?

Het lijkt me dat het er niet maar een paar kunnen zijn, of soms deze of soms die: het Zijn van de zijnden 'moet' wel een vaste en constante reeks eigenschappen hebben. Hoewel,..... misschien zijn er soorten zijnden en verschillen die zijnden wel juist in hun Zijn, zodat het Zijn van de ene groep zijnden verschilt van het Zijn van de andere groep.

Nico Marsman:

En om de zaak nog even te compliceren. Hoe zit het met het temporele aspect van de zijnden? Derrida in *Ousia and Grammé*, Note on a Note from Being and Time (In: Derrida, J. (1984a). *Margins of Philosophy*. Chicago: The University of Chicago Press.) verwijst naar de terminologie van Kant en Heidegger. In het "nu" (nunc stans) zijn de zijnden "anwesend" (Eng. Presence). Volgens Derrida is de interpretatie van "ousia" een zijnde dat "permanence in presence" is, iets dat dus persisteert in de tijd. Hoe moet je "presence" of "Anwesendheit" (term: Heidegger) of "tegenwoordigheid" nu opvatten? Welke zijnden blijven (voor eeuwig?) en welke veranderen (eindig of oneindig) in de tijd. "Tegenwoordigheid" suggereert dat een zijnde voor iemand tegenwoordig is (fenomenalisme): een menselijke geest. Dan kom je al gauw bij de andere opvatting dat er los van de menselijke geest of tegenwoordigheid een wereld van zijnden is (realisme).

Aristoteles beschouwt de tijd als een soort "nu" dat niet deelbaar is, maar wel een getal dat min of meer tot stand komt door de "voor" en "na's" van zijnden te tellen. Een opvatting die in de loop der eeuwen tot misverstanden heeft geleid.

Of is het nog anders en moeten we ons afvragen: ALS we een Zijn van de zijnden willen omschrijven, dan willen we dat het aan deze eisen voldoet. Dan gaan we dus na of er iets is dat aan al deze eisen voldoet en als we dat hebben, dan hebben we dus dat Zijn. Of we vinden niets wat hieraan voldoet en dan hebben we dus geen Zijn van de zijnden?

Lastig, maar wel filosofisch boeiend.

particular: a concrete, primary substance [a particular is not predicable of anything else]
universal: a derived, secondary substance [an universal is predicable of a sample of beings]
what is predicable of anything?
what is predicable of all (the whole)?

Een oud en belangrijk onderscheid, tussen particulars en universals. Maar toch ook zeker geen evident onderscheid. Want elke universal zal toch een bepaald soort (namelijk een abstracte) particular zijn. Vanuit een triadistische perspectief zijn er 'gewoon' drie soorten particulars (alle zijnden behoren als zijnde specifiek tot een van de 3 werelden en zijn dus daarin particulars). Veel van de particulars in W3 (de conceptuele) zijn universals voor W1 en W3, dus e3.1 en e3.2. Wat gebeurt er als we een triadistische visie omarmen? Hebben we dan gewoon 3 substanties: concreet-fysieke, concreet-mentale en concreet-abstracte?

Encapsulated essences:

The essences (essential properties) of specific atoms and molecules are [..]

The essence (essential property) of organisms is reproduction.

The essence (essential property) of humans is contemplation (AL).

Het idee van essenties past in het denken van Ari, maar nog beter in dat van Plato.

Weer: gaan we aan Ari-interpretatie doen of aan metafysica anno 2011? Vanuit het laatste vind ik het zeer twijfelachtig of de dingen een (1) essentie zouden moeten hebben of moeten worden toegeschreven. Vragen naar de essentie is vragen naar DE essentie is vragen naar die ene specifieke essentie en een raadsel houden zolang dat niet gevonden is. Maar al er geen essenties zijn (of in elk geval niet van alle particulars), dan is die zoektocht bij voorbaat vergeefs.

Substance - what is / determines the coherency / connectivity / consistency / continuity / (inter)dependency and the dynamics of reality as an intertwined whole [or of the being of beings, or of the concept of being] ?

Zoekend naar het wezen van substantie lijkt het me dat we vooral zoeken naar de substantie van zijnden, van eventiteiten (in W1...).

Ik denk dat toen al bij Ari de relaties tussen de zijnden als secundair zijn genomen. Je hebt immers zijnden en dan relaties tussen zijnden. Maar misschien moeten we Ari daarin niet (meer) volgen en ons afvragen of relaties niet net zo 'primair' zijn als de relata, als die zijnden. En dan wordt het lastig want als er geen ongerelateerde zijnden zijn (en daar lijkt het wel op...) dan is ook naar de 'substantie' van relaties te vragen en die relaties waren immers niet primair bij Ari, dus...

To be distinguished from the coherency / connectivity / consistency / continuity / (inter)dependency and the dynamics of an eventity - e.g. water potentially frozen but actually fluid - which again is different from an organism potentially being mature but actually being immature.

Ja, en dan hebben we dus de relaties in tijd en in ruimte (in W1 in elk geval...) en dan is potentie een tijdrelatie; omkeerbaar (water/ijs) of onomkeerbaar (kind/volwassen). Dus de zijnden zijn altijd moment-opnamen van talloze andere zijnden in een dynamisch geheel en als het traag genoeg is lijkt het statisch... Maar hoe dynamisch is dan het Zijn van de zijnden? Of is dat juist statisch? Of is dat er dan juist niet meer?

Can we think of something as the 'substance' of thought? What kind- of made-of is thought? Are there 'things' like the 'atomic components of thought'? What kind of eventities would be involved at the basic level(s) of thought? Is there one basic level or are there different, irreducible levels of thought (e.g. are the neurological and semantical levels irreducibly different)? What are its principles of organization on different levels?

Ja, laten we W2 ook maar bij de kop pakken. Maar laten we dan niet vergeten dat veel van de concepten die we dan hebben ('atomic components' etc.) alleen nog metaforisch gebruikt kunnen worden. Dat lijkt me ook vaak het probleem: we 'doen' alsof W1 alles omvat en we kunnen dan alleen nog over W2 en W3 denken in termen die we voor W1 hebben gemaakt...